

คอร์รัปชันใกล้หรือไกลจากชีวิตคุณ

โดย: อ.ชงชัย ประดับชานานุรัตน์

“สักวาการกินไม่สิ้นเรื่อง ทั้งกินบ้านเมืองกินรถถังอีกจอบเสียมชนบัตรอัดประดังกินกระทั่ง
กอนดินกินสินบน กินอะไรกินได้ใครไม่ว่า ถึงที่สุดกินหมาข้างถนน อาหารไทยสมัยนี้ที่ชอบกล แม้กิน
คนกันเมื่อไรไม่รู้เอ๋ย”

ผมไม่รู้ว่าใครเป็นคนประพันธ์บทสักวาในข้างต้น แต่ก็ให้ภาพคอร์รัปชันในสังคมไทยได้อย่าง
ชัดเจน!

คอร์รัปชันกำลังเป็นจุดมะเร็งร้ายในสังคมไทย ที่ลุกลามกัดกินอวัยวะส่วนต่าง ๆ ในสังคมไทย
อย่างรวดเร็ว ทั้งในวงราชการกระบวนการยุติธรรมอย่างอัยการและผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ
และภาคเอกชนต่างก็หนีไม่พ้นวงจรอุบาทว์ของการคอร์รัปชัน!

คุณผู้อ่านคงกำลังรู้สึกใจใหม่ครึ้มว่า วันนี้ลีลาการเขียนของผมชักจะเริ่ม “แรง” ก็ไม่แรงได้
อย่างไรละครับ ในเมื่อเวลานี้การคอร์รัปชันเกิดขึ้น เต็มบ้านเต็มเมือง แต่คนไทยส่วนใหญ่เริ่มชินกับ
เรื่องนี้กันหมดแล้ว! เมื่อถูกถามว่ารู้สึกอย่างไรกับการทุจริตที่ดาษดื่นทุกวันนี้ คำตอบที่ได้ยินอยู่บ่อย ๆ
ก็คือ “เฉย ๆ” และ “เขารู้กันมาตั้งนานแล้วละลุง!”

ช่างเปรียบเหมือนกับคนไข้ที่หมอตระพบว่าเป็นร่างกายมีก้อนเนื้อร้ายงอกขึ้น และเตือนให้
คนไข้ตื่นตัวและรีบรับการรักษา แต่คนไข้กลับมองหน้าหมอยิ้มพลางพูดว่า “รู้สึกเฉย ๆ ครับ/คะ รู้มาตั้ง
นานแล้วละคะหมอ”

แล้วก็นิ่งเฉยโดยไม่ยอมทำอะไรต่อไปอีก

เจอคนไข้แบบนี้ หมอคงจะเป็นงง!

คำว่า “Corruption” (คอร์รัปชัน) ที่ภาษาไทยเรียกว่า “คอร์รัปชัน” นี้ มีความหมายว่า “ความเฝ้า
เปื้อย ความชั่วร้าย ทุจริต บังหลวง การติดสินบน ความทุจริต”

สิ่งที่สร้างความเสียหายและสร้างความตื่นตัวให้กับสังคมไทยในเรื่องนี้อีกครั้งก็คือผลการวิจัยเชิง
สำรวจในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการ ซึ่งจัดทำโดยคณาจารย์จากคณะเศรษฐศาสตร์และ
รัฐศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และทีดีอาร์ไอ ซึ่งนำมาเปิดเผยใน
งานสัมมนาเรื่องยุทธศาสตร์การต่อต้านคอร์รัปชันในประเทศไทย ที่จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เมื่อปลายเดือนสิงหาคม 2000 ที่ผ่านมา

และหนึ่งในทีมงานวิจัยคือเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ผมภาคภูมิใจมากนั่นคือ ดร.สุภชัย ยาวะ ประภาส แห่งคณะรัฐศาสตร์จุฬาฯ ผมการสำรวจนั้นพบว่า หัวหน้าครัวเรือนทั่วประเทศให้ความสำคัญกับปัญหา เศรษฐกิจ และ ปัญหาสุขภาพจิต มากกว่าปัญหา คอร์รัปชัน!

ในเรื่องคอร์รัปชัน พวกเขาเห็นว่าในบรรดาบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้น นักการเมือง คอร์รัปชัน โกงกิน มากกว่า ข้าราชการ โดยพูดเจาะจงลงไปเลยว่า ส.ส. หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และตำรวจเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความ ซื่อสัตย์น้อยที่สุด

ส.ส. ที่ควรจะเป็นผู้ทรงเกียรติกลับไร้เกียรติในสายตาของประชาชนในฐานะผู้กระทำชั่ว (คอร์รัปชัน) มากที่สุด! และตำรวจที่ควรจะเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ บำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ประชาชน กลับกลายเป็นผู้ที่ฉ้อราษฎร์บังหลวงมากที่สุด และวงเงินในการเรียกร้องสินบนก็มีสูงถึง 2.4 หมื่นล้านบาท

นอกจากนี้ยังมีการทุจริต (คอร์รัปชัน) ในกระบวนการ ยุติธรรม ซึ่งมี อัยการ และผู้พิพากษา ครอบงำแชมป์ ตามติดด้วย กรมศุลกากร ที่เรียกเงินสินบนจากนักธุรกิจเฉลี่ยสูงถึงคนละ 6 หมื่นบาทต่อปี

รองลงมาคือ หน่วยงานจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ เฉลี่ยราว 29,445 บาท กรมสรรพากร 19,757 บาท การไฟฟ้า 11,121 บาท นักการเมืองที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ 6,247 บาท ตำรวจ 4,400 บาท องค์การโทรศัพท์ 1,686 บาท ผู้พิพากษาและศาล 837 บาท และกรมทะเบียนการค้า 780 บาท

เหตุผลที่ผู้ประกอบการยอมจ่ายเงินสินบนหรือเงินพิเศษข้างต้น ก็เพื่อให้ การติดต่อกับราชการ ได้รับการอำนวยความสะดวก ซึ่งพบว่ากลายเป็นประเพณีปฏิบัติไปแล้ว

มีทั้งกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้เรียกร้องและกรณีที่ผู้ประกอบการเป็นผู้เสนอเอง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเคยมีพระราชดำรัสที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ว่า “ท่านผู้ใหญ่ไปตรวจราชการที่ไหน ถ้าไปถึงไม่มีใครเลี้ยงก็โกรธ แต่ถ้าไปถึงแล้วเลี้ยงก็พอใจ แต่ว่าเงินที่เลี้ยงนั้นเอามาจากไหน เมื่อไม่มีเงินรับรองของส่วนภูมิภาคก็ต้องไปเรียกรักกัน ไปเรียกรักจากข้าราชการชั้นผู้น้อย หรือไม่อย่างนั้นก็ไปขูดรีดจากพ่อค้าแล้วพ่อค้าก็ต้องถือว่าเป็น การลงทุน มันก็กลายเป็น คอร์รัปชันไป” (24 กันยายน 2512)

น่าตกใจที่ในภาคธุรกิจราว 79% ยอมรับว่า การจ่าย สินบน (คอร์รัปชัน) นี้ เป็นเรื่องธรรมดาที่ต้องจ่าย ถ้าต้องการได้รับการอำนวยความสะดวก!

ใน ภาคราชการ ก็ยอมรับว่า การคอร์รัปชันกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตในสังคมไทย มีการซื้อขายตำแหน่ง ในหน่วยงานราชการทั้งในระดับตำแหน่งสูงและตำแหน่งทั่วไป มีทั้งกระทำผ่าน นักการเมืองหรือผู้ใกล้ชิด และซื้อขายกับผู้บังคับบัญชาโดยตรง?

มีทั้งการซื้อขายเป็นตัวแทนและไม่ใช้ตัวแทนในระยะเวลาต่อเนื่องและในรูปแบบการยอมรับใช้ ส่วนตัวในแทบทุกเรื่อง!

ทำให้ปัจจุบันประเทศไทยต้องสูญเสียงบประมาณไม่ต่ำกว่า 5 หมื่นล้านบาท จากการทุจริต และคอร์รัปชันในโครงการต่าง ๆ

โดยนักธุรกิจระบุว่า มีต้นทุนจากการทุจริตคอร์รัปชันประมาณ 20% ของมูลค่าโครงการ และที่น่าปวดใจก็คือ โครงการต่าง ๆ ที่มีการคอร์รัปชันมักจะทำถูกต้องตามระเบียบทุกอย่างและหาคนกระทำความผิดไม่ได้ หรือถ้าได้ก็มักจะจับได้เฉพาะข้าราชการระดับเล็ก ๆ เท่านั้น!

ปลาชีวิตปลาสร้อยกลายเป็นปลารับบาปแทน แต่ปลาใหญ่นั้นกลับลอยตัวพ้นผิด นี่คือ อะ-เม-ซิ่ง ไทยแลนด์ของแท้!

อย่างไรก็ตาม แม้มันุษย์ไม่อาจจัดการกับคนที่ทุจริตต่อแผ่นดินอย่างฉลาดแกมโกงจำพวกนี้ได้ แต่พระเจ้าผู้ทรงพิพจนตรพิพจนจะ ไม่ปล่อยให้คนเหล่านั้นลอยนวลหนีพ้นจากการพิพากษาที่สาสมกับการกระทำของพวกเขา!

คงเป็นเหมือนดังที่อิสยาห์ผู้เผยพระวจนะในยุคโบราณได้กล่าวไว้ว่า “เพราะเจ้าดูหมิ่นถ้อยคำนี้ และวางใจ ในการบีบบังคับและการทุจริตและพึ่งอาศัยสิ่งเหล่านั้น เพราะฉะนั้น ความบาปผิดนี้จะ เป็น แก่เจ้า เหมือนกำแพงสูงแยกออกไหลออกไป กำลังจะพัง ซึ่งจะพังอย่างปัจจุบันทันด่วนในพิริบตาเดียว

พระองค์ จะทรงกระทำให้แตก เหมือนภาชนะของช่างหม้อแตกซึ่งแตกแยกอย่างไม่ปรานี ขึ้น ที่แตกนั้นไม่พบชิ้นดีพอที่จะดักไฟออกจากเตาหรือใช้ดักน้ำออกจากบ่อเก็บน้ำ” (อิสยาห์ 30:12-14)

ใช่ครับ! แม้คนที่ทุจริตคอร์รัปชันจะหลุดพ้นจากมือกฎหมาย แต่ไม่มีทางหนีพ้นจากพระหัตถ์ของพระเจ้าไปได้!

ดังนั้นเพื่ออนาคตแห่งความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ ขอให้พวกเรามาร่วมด้วยช่วยกันในการ กำจัด “คอร์รัปชัน” ให้สิ้นไปจากแผ่นดินของเรา ขอให้เรามาช่วยกันล้างอายที่ประเทศไทยของเรา ถูกจัดอยู่ในลำดับต้น ๆ ของประเทศที่มีการคอร์รัปชันสูง!

ให้เราพิจารณาผลการจัดลำดับประเทศไทยเอเชีย 12 ประเทศ ระหว่างปี 1997-1999 โดยเรียงจากประเทศที่มีการคอร์รัปชันมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

จะเห็นว่าในปี 1997 ประเทศไทยมีภาพพจน์ค่อนข้างพอใช้ได้

ลำดับ	ปี		
	1997	1998	1999
1.	อินโดนีเซีย	อินโดนีเซีย	อินโดนีเซีย
2.	อินเดีย	ไทย	เวียดนาม

3.	จีน	เวียดนาม	อินเดีย
4.	เวียดนาม	อินเดีย	ไทย
5.	เกาหลีใต้	ฟิลิปปินส์	จีน
6.	ไทย	เกาหลีใต้	ฟิลิปปินส์
7.	ฟิลิปปินส์	จีน	เกาหลีใต้
8.	ไต้หวัน	มาเลเซีย	มาเลเซีย
9.	มาเลเซีย	ไต้หวัน	ไต้หวัน
10.	ญี่ปุ่น	ญี่ปุ่น	ญี่ปุ่น
11.	ฮ่องกง	ฮ่องกง	ฮ่องกง
12.	สิงคโปร์	สิงคโปร์	สิงคโปร์

คือมีความน่าเชื่อถืออยู่ในระดับกลาง ๆ คือ ลำดับ 6 จากทั้งสิ้น 12 ลำดับ

ในปี 1998 ภาพพจน์ประเทศไทยกลับเสียหายยับเยิน ไม่รู้ช่วงเวลานั้นอยู่ภายใต้รัฐบาลของใคร? หรือเป็นรัฐบาลที่อยู่ถัดจากรัฐบาลของใคร? เพราะตกลำดับความน่าเชื่อถือจากการเป็นประเทศที่มีการคอร์รัปชัน ลำดับ 6 มาเป็นประเทศที่มี การคอร์รัปชันสูงเป็นอันดับ 2 เป็นรองก็แต่แค่ อินโดนีเซีย ซึ่งครองแชมป์คอร์รัปชันติดต่อกันมาตลอด ดีที่ว่าในปี 1999 เกร็ดหรือความน่าเชื่อถือเริ่มดีขึ้น จากประเทศคอร์รัปชันอันดับ 2 ลดมาเป็นอันดับ 4

หวังว่าประชาชาติของเราจะมีภาพพจน์ที่ดีขึ้น และหลุดจากลำดับของประเทศที่ติดลำดับขอมคอร์รัปชัน

ที่น่าสนใจก็คือ จากการจัดลำดับของ 99 ประเทศในโลกในปี 1999 ประเทศที่มี **คอร์รัปชันน้อยที่สุดในโลก** คือ ประเทศเดนมาร์ก (1) รองลงมาคือ ฟินแลนด์ (2) นิวซีแลนด์ (3) และสวีเดน (4) ตามติดด้วยแคนาดา (5) และไอซ์แลนด์ (6)

แต่ยังน่ายินดีที่มีประเทศในเอเชียอย่างสิงคโปร์ สามารถเบียดขึ้นมาเป็น อันดับที่ 7 และมีฮ่องกง ติดอันดับที่ 15 ญี่ปุ่น อันดับที่ 25 และไต้หวัน อันดับที่ 28

หวังว่าวันหนึ่งข้างหน้า ประเทศไทยจะสามารถเบียดลำดับแข่ง ไต้หวัน ญี่ปุ่น ฮ่องกง หรือสิงคโปร์ ขึ้นมาได้

แต่สิ่งนี้จะเป็นได้ก็ต่อเมื่อคนไทยทุกคนร่วมมือกันไม่คอร์รัปชัน ตั้งแต่สิ่งเล็กน้อยไปจนถึงสิ่งใหญ่ และตั้งแต่ในระดับที่ทำงานเล็ก ๆ จนถึงระดับใหญ่ ๆ อย่างประชาชาติ

นอกจากนั้นชาวไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกันรณรงค์คัดค้านและต่อต้านการคอร์ปชั่นในทุก รูปแบบแต่ตราบดีที่รัฐบาลยังไม่ทุ่มเทอย่างเอาจริงเอาจังในการป้องกันปราบปรามการคอร์ปชั่น ตราบ นั้นก็คงยากที่จะมีอะไรก้าวหน้า

จากผลการวิจัยดูเหมือนว่า ประชาชนโดยส่วนใหญ่จะฝากความหวังไว้กับ สื่อมวลชน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช) นักวิชาการ และครู มากกว่าจะฝากไว้กับรัฐบาล แต่ผมจะดีใจมากกว่านี้ ถ้าหากคริสตชนไทยจะกลายเป็นความหวังในการป้องปราม คอร์ปชั่นในแผ่นดินนี้ เพราะนี่เป็นพระเจตนารมณ์ขององค์พระเยซูคริสต์ เมื่อพระองค์ทรงบัญชาให้ คริสเตียนเป็นความสว่างของสังคม!

“ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก ท่านทั้งหลายก็เหมือนกับตะเกียง จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” (มัทธิว 5:14-15)

และยังทรงกำชับว่า คริสตชนจะต้องเป็น “เกลือแห่งโลก” (มัทธิว 5:13)!

เกลือ มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและรักษาไม่ให้อาหารหรือเนื้อเน่าเสีย

คอร์ปชั่น คือความเน่าเปื่อย!

คริสเตียน จะต้องเป็นตัวยากำราบความเน่าเปื่อยเน่านั้น แต่ถ้าคริสเตียนกลับเกิดเน่าเปื่อยหรือทำชั่ว เสียเอง ความหวังของสังคมจะไปอยู่ที่ไหน? ขอให้ความชั่วร้ายหรือคอร์ปชั่นที่กำลังกัดกินสังคมไทยของเราในเวลานี้เป็นเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้เราเห็นภาพที่แท้จริงของคริสเตียน และคริสตจักรไทยในปัจจุบัน

ขออย่าให้ตัวของคุณเป็นแหล่งเพาะเชื้อแห่งความเน่าเปื่อยนี้ ขอให้คุณถามตัวของคุณเองว่า วันนี้ชีวิตของคริสเตียนชั้นผู้นำอย่างคุณเป็นเขตปลอดคอร์ปชั่นหรือเปล่า?

ขออย่าให้คุณพ่ายแพ้ ต่อ การทดลอง ที่จะเปลี่ยนตัวคุณให้กลายเป็นคนไม่สัตย์ซื่อ

ขออย่าให้ ความอยาก ของคุณทำให้คุณละทิ้งคุณธรรมประจำใจที่พระเจ้าทรงบรรจุให้อยู่ภายในตัวคุณ!

ขออย่าให้ ความละโมภ ครอบงำจิตของคุณทำให้คุณกลายเป็นคนคด ที่ทำชั่ว!

ขอจงระลึกถึงสุภาษิตที่เตือนไว้ว่า

ชื่อ สัตย์สุจริตนั้น คุณธรรมเลิศเคย

กิน อยู่หลับนอนจำ จดไว้

ไม่ ชื่อก่อเกิดกรรม คนเกลียด ชังนอ

หมด ศรัทธายากไว้ เลื่อมลั่นคนมอง

ใช่ครับ เราต้องจำไว้เสมอว่า **“ซื้อกินไม่หมด คดกินไม่นาน”** คนที่คอร์ปชั่น แม้จะดูสบายวันนี้ แต่วันหน้าคงยากที่จะตายดี

ถ้าเขาไม่ถูกมนุษย์ในโลกนี้จัดการ

ถ้าเขาไม่ถูกมารเข้าครอบงำไปเป็นทาส

เขาก็คงจะต้องถูกพระเจ้าทรงพิพากษาลงโทษอย่างน่าอเนจอนาถ

ผมขอปิดท้ายข้อเขียนวันนี้ด้วยคำสะกิดเตือนของอัครทูตเปาโลที่ว่า

“ถ้าท่านมั่นใจว่าท่านเป็นผู้จูงคนตาบอด เป็น ความสว่างให้แก่คนทั้งหลายที่อยู่ในความมืด เป็นผู้สอนคนโง่ เป็นครูสอนเด็ก

ฉะนั้น ท่านซึ่งเป็นผู้สอนคนอื่นจะไม่สอนตัวเองหรือ เมื่อท่านเทศนาไม่ควรลัทธิทรัพย์ ตัวท่านเองลักหรือไม่ ท่านผู้รังเกียจรูปเคารพตัวท่านเองปล้นวิหารหรือเปล่า ท่านผู้โอ้อวดในธรรมบัญญัติ ตัวท่านเองยังลบหลู่พระเจ้าด้วยการประพฤติดิถีธรรมบัญญัติหรือเปล่า?”

เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า **“คนต่างชาติพูดหยาบหยามต่อพระนามของพระเจ้ก็เพราะท่านทั้งหลาย”** (โรม 2:19-20)

วันนี้ ชีวิตและความประพฤดิของคุณทำให้คนสรรเสริญพระเจ้าหรือหยาบหยามพระองค์?

ช่วยตอบที?